

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 24 ... / 23 FEBRUARI 2021**

Inzake Mevr. ..., wonende ... te ..., bijgestaan door mevrouw ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS - SCHOLENGROEP ..., met zetel te ..., ... vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, en door ..., directeur van ..., bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 16 december 2020 heeft meester ... namens mevrouw ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf “schorsing gedurende acht maanden” die haar op 27 oktober 2020 werd opgelegd door de raad van bestuur van SCHOLENGROEP Deze beslissing werd haar meegedeeld door de algemeen directeur van de SCHOLENGROEP ... bij aangetekend schrijven van 1 december 2020, aangeboden op 2 december 2020.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is sinds 7 november 2011 tewerkgesteld als lector HBO5 verpleegkunde in het ..., campus ... te Zij is vast benoemd.

Vanaf de start van het schooljaar 2019-2020 doen zich binnen het leraren- en directiekorps fricties voor. Volgens ... treedt de directeur weinig verbindend op en neemt zij het op voor haar collega's.

Op 7 november 2019 heeft ... een gesprek met schooldirecteur Volgens de schooldirecteur heeft hij toen ... “met aandrang gevraagd waarom ze zich zo negatief opstelt (zoals ook vorig jaar in Leuven) en wat er met haar aan de hand was” en heeft hij met haar “informele afspraken gemaakt”. Zo werd haar “gevraagd om haar capaciteiten en waarden te gebruiken om mensen te inspireren”, om “haar invloed aan te wenden op een positieve manier” en om “te aanvaarden dat niet iedereen mee is met haar ideeën”. De verzoekster bevestigt het bestaan en de inhoud van dat gesprek.

Op 23 januari 2020 wordt in de school een vergadering gehouden rond “verbindend communiceren”. De houding van ... ten aanzien van dat initiatief -een kritisch bericht in een whatsapp-groep en een zogenaamd negatieve houding tijdens de vergadering-, een nagekomen klacht van lerares ... over oncollegiaal gedrag en de weigering van de verzoekster om met de opleidingscoördinator in gesprek te gaan, brengen de schooldirecteur op 16 februari 2020 tot de redactie van een vaststellingsfiche. Op 17 februari 2020 volgt een tweede vaststellingsfiche, waarin melding wordt gemaakt van oncollegiaal gedrag tegenover lerares ... en van een weigering door de verzoekster om, na de ontvangst van de vaststellingsfiche d.d. 16 februari 2020, in te gaan op het bevel van de schooldirecteur om de school te verlaten.

... reageert schriftelijk op de twee vaststellingsfiches. Zij betwist dat zij met haar whatsapp-bericht de intentie uitte om de vergadering te hypothekeren en dat zij tijdens de vergadering “actief geluisterd” heeft; zij voert ook aan dat zij “een andere versie” heeft van de feiten die door haar beide collega's werden aangebracht, dat niet zij maar de opleidingscoördinator weigert met haar in gesprek te gaan en dat zij wel degelijk ingegaan is op de vraag van de directeur om op 17 februari 2020 ‘geen les te geven’.

Op 11 maart 2020 heeft de verzoekster een “formeel gesprek” met de Algemeen Directeur, in aanwezigheid van o.a. de schooldirecteur. Van die bijeenkomst wordt een verslag opgemaakt met opneming van het schriftelijk verweer van de verzoekster. Op 25 mei 2020 bezorgt de verzoekster aan het bestuur nog “opmerkingen bij verslag gesprek 11 maart 2020”.

Bij schrijven van 19 mei 2020 deelt de Algemeen Directeur aan de verzoekster mee dat hij, bij delegatie, besloten heeft om de Onderzoeksceel GO! met een onderzoek te gelasten. De vraag betreft “de omgang van ... met haar collega’s en de directeur van het ..., meer in het bijzonder te onderzoeken of er bij ... sprake is van een gebrek aan collegialiteit en een niet-constructieve houding met een negatieve impact op de samenwerking binnen het team ... tot gevolg, zoals onder meer blijkt uit de inhoud van de vaststellingsfiches, zijnde:

- Het aankondigen (in een WhatsApp groep van collega’s) om een nascholingsmoment te hypothekeren/boycotten;
- Het banaliseren en bekritisieren van het werk van minstens één collega, met name ...;
- Het ondermijnen van interne afspraken en het gezag van collega’s en schoolleiding;
- Het weigeren om de instructie van de directeur op te volgen om de school te verlaten doch integendeel aanwezig te blijven en collega’s te interpellieren over de in de vaststellingsfiche genoteerde zaken.”

De Onderzoeksceel GO! finaliseert op 24 september 2020 haar verslag. Daarin relateert zij, vertrekkend van de gegevens opgenomen in de vaststellingsfiches maar niet daartoe beperkt, haar bevindingen over de vraag: “Hoe gaat ... om met de directeur en de collega’s van de ... opleiding in ...” (de rubrieken: gebrek aan collegialiteit; niet-constructieve houding; ondermijnen van interne afspraken en gezag van directie en collega’s; niet naleven van instructies van leidinggevend) en formuleert zij als algemeen besluit:

“... heeft een niet-collegiale houding vertoond naar ..., ... en nam een niet-constructieve houding aan in het schooljaar 2018-2019 in Leuven en zette deze houding ook verder door in het schooljaar 2019-2020. Dit uitte zich onder meer in

het niet aanwezig zijn op vergaderingen bij het begin van het schooljaar, in het kader van de stagebegeleiding en tijdens de nascholing rond verbindend communiceren. Naast de moeilijke verstandhouding met ... heeft Bianca Claes het moeilijk gekregen met het beleid van ... en de coördinator Naar ... kwam dit onder meer tot uiting in het niet in gesprek willen gaan, of minstens met voorwaarden, of het buiten haar bureau blijven staan. Over het beleid van...sprak ... zich herhaaldelijk negatief uit wat een ondermijning van zijn gezag als gevolg had. Ook collega's voelen het soms aan alsof ... hun gezag wil ondermijnen wat onder meer tot uiting kwam in de les die ze samen met ... gaf op 13 februari 2020. ... heeft de instructie van ... om op 17 februari 2020 de school te verlaten niet opgevolgd.”

Met een aangetekend schrijven van 13 oktober 2020 deelt de Algemeen Directeur van de Scholengroep aan de verzoekster mee dat de raad van bestuur het rapport van onderzoek besprak in zijn vergadering van 29 september 2020 en dat hij toen besliste om de verzoekster op te roepen voor een tuchtrechtelijke hoorzitting met de tuchtstraf van het ontslag als voornemen, voor volgende feiten:

“- Het stellen van niet-collegiaal, niet constructief en gezagsondermijnd gedrag vanuit een negatieve, zelfs destructieve instelling zoals duidelijk vastgesteld door de onderzoekers en als volgt nauwkeurig omschreven in het onderzoeksrapport:

- ... heeft een niet -collegiale houding vertoond naar ..., ... en
- ... heeft zich niet constructief opgesteld tijdens de nascholing ‘verbindend communiceren’ of minstens blijk gegeven van desinteresse. Ze stelde zich naar ... ook niet constructief op in het kader van de stagebegeleiding en nam niet deel aan vergaderingen waarop zij door ... werd uitgenodigd. De niet-constructieve houding van ... kwam sterk tot uiting in schooljaar 2018-2019 toen ze in Leuven werkte onder de leiding van
- ... ondermijnt het gezag van haar leidinggevenden, zowel naar ..., naar ... en ... toe. Naar ... toe uitte dit zich in de periode Leuven, naar ... was er onder meer het voorval van het niet in gesprek willen gaan of buiten haar bureau blijven staan. Over het beleid van ... sprak ... zich herhaaldelijk negatief uit.
- ... mengt zich vaak in discussies en geeft dan haar advies wat door de collega's als ondermijnd wordt beschouwd. Dit kwam onder meer tot uiting in de les die ze samen met ... gaf op 13 februari 2020.

- ... heeft de instructie van ... om op 17 februari 2020 de school te verlaten niet opgevolgd. Integendeel, ze is naar de leraarskamer gegaan en heeft daar een collega aangesproken over een verklaring die aan de vaststellingsfiche was gelinkt.

-Het omwille van het stellen van de in de vorige tenlastelegging beschreven gedrag, in het gedrang brengen van de goede werking van het door het verzieken van de werkatmosfeer”.

De hoorzitting vindt plaats op 27 oktober 2020. Zowel verzoekster als haar raadsman zien af van fysieke verschijning maar melden op 26 oktober 2020 dat verzoekster verkiest schriftelijk gehoord te worden en maakt haar nota met geïnventariseerd stukkenbundel over. Dezelfde dag beslist de raad van bestuur dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn, dat zij tuchtinbreuken vormen en dat de tuchtstraf van ‘schorsing voor acht maanden’ de gepaste straf is.

Die beslissing wordt met een aangetekend schrijven van 1 december 2020 ter kennis van de verzoekster gebracht.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 4 januari 2021 het administratief dossier ingediend en bij aangetekend schrijven dd. 2 februari 2021 en mail dd. 5 februari 2021 een verweerschrift.

Per aangetekend schrijven van 18 december 2020 werden partijen regelmatig opgeroepen voor de hoorzitting waarop ze aanwezig of vertegenwoordigd waren.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. **Over de ontvankelijkheid van het beroep**

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoekster voert de schending aan van artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991 omtrent evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991). Zij stelt, wat de feiten betreft, dat zij op 16 en 17 februari 2020 twee vaststellingsfiches ontving, dat zij daarover op 11 maart 2020 een gesprek had met de Algemeen Directeur en de schooldirecteur, dat de Algemeen Directeur haar mededeelde dat de Onderzoeksceel GO! een onderzoek zou instellen, maar dat zij nooit door de tuchtoverheid werd ingelicht dat tegen haar een tuchtonderzoek werd ingesteld. Zij werd alleen bij brief van 12 oktober 2020 opgeroepen voor een hoorzitting in het kader van de tuchtmaatregel ‘ontslag’. Wat het recht betreft, betoogt zij dat zij nooit een brief gekregen heeft waarin haar werd medegedeeld dat zij het voorwerp uitmaakte van een tuchtvervolging en dat, voor zover de brief van 12 oktober 2020 als dergelijke mededeling kan gelezen worden, de feiten verjaard zijn aangezien zij meer dan zes maanden voordien ter kennis van de tuchtoverheid waren, zoals blijkt uit het feit dat a) de Algemeen Directeur op 19 mei 2020 om een onderzoek gevraagd heeft, b) de Algemeen Directeur in het gesprek van 11 maart 2020 aangaf dat er een onderzoek zou worden gevoerd en c) het verslag van onderzoek zelf stelt dat er “sinds geruime tijd” moeilijkheden zijn in de school. Zij voegt daaraan toe dat voor de verjaring niet vereist wordt dat de feiten “bewezen zijn”, maar enkel dat zij gekend of vastgesteld zijn, terwijl zelfs de vaststellingsfiches spreken over “vastgestelde feiten”.

4.2. De verwerende partij stelt dat de Algemeen Directeur op grond van verklaringen van de direct betrokkenen het aanhoudend laakbaar gedrag van de verzoekster, dat door haar betwist werd, heeft laten “objectiveren” door de onderzoeksceel GO!, en dat de mogelijkheid om met een voorafgaand onderzoek duidelijkheid te krijgen, betekent dat de verjaring niet kan lopen. Volgens haar ligt de kennisneming van de feiten op het ogenblik dat de raad van bestuur kennis neemt van het verslag van onderzoek op 29 september 2020.

4.3.1. Artikel 19, §1, van het besluit van 22 mei 1991 bepaalt:

“De bevoegde tuchtoverheid gaat over tot de nodige vaststellingen en verhoren zodra de feiten, die de toepassing van een tuchtmaatregel kunnen verantwoorden, haar ter kennis worden gebracht.

....

De tuchtoverheid deelt onmiddellijk per aangetekende brief aan het personeelslid mee dat ze een tuchtonderzoek instelt alsook de reden die daartoe aanleiding geeft. De tuchtrechtelijke vervolging begint op de datum van verzending van de aangetekende brief.”

Artikel 19,§5, derde lid, van hetzelfde besluit bepaalt:

“De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisneming van de strafbare feiten.”

4.3.2. Een tuchtoverheid beslist discretionair wanneer zij een bepaalde aangelegenheid binnen de decretaal opgezette tuchtregeling brengt. Dit gebeurt met de formele beslissing om een tuchtonderzoek in te stellen. Die beslissing moet ter kennis van het personeelslid worden gebracht en op die dag vangt de tuchtrechtelijke vervolging aan. Diezelfde datum is ook van belang voor de verjaring van de ten laste gelegde feiten, aangezien er geen tuchtrechtelijke vervolging meer kan gebeuren voor feiten die meer dan zes maanden vóór die kennisgeving door de tuchtoverheid waren vastgesteld of bij haar bekend waren.

4.3.3. De tuchtvordering blijkt in dit geval niet eerder opgestart dan met de kennisgeving aan de verzoekster, op 12 oktober 2020, van de beslissing van de raad van bestuur van 29 september 2020 dat hij in het onderzoeksverslag een aantal inbreuken op de deontologie ontwaart. De verjaring van de tuchtfeiten wordt vanaf die datum berekend.

4.3.4.1. De “vaststelling of de kennisneming” van feiten wordt in de reglementering niet nader gedefinieerd. Deze Kamer heeft zich steeds gealigneerd op de unanieme rechtsleer en rechtspraak waarin gesteld wordt dat, zo het zeker niet

betekent dat er een duidelijk bewijs voorligt zoals dat bij de definitieve beslissing over de tuchtzaak vereist wordt, er toch voldoende nauwkeurige en bewijskrachtige gegevens moeten voorliggen die toelaten om met kennis van zaken een tuchtonderzoek op te starten. Dit om te vermijden dat al te lichtzinnig, louter op basis van geruchten, speculaties of onzekere gegevens, een tuchtprocedure wordt aangevat. Is een aangelegenheid onmiddellijk waarneembaar als tuchtfeit, dan valt de kennisneming samen met de vaststelling; in het andere geval zullen de gegevens van het dossier moeten uitwijzen wanneer er een voldoende kennis was om een tuchtzaak op te starten (I. OPDEBEEK Algemene beginselen van het tuchtrecht, Hfdst VII, §3, IV; pag. 293; adde Raad van State, Peeters nr. 208.210 d.d. 19 oktober 2010, overw. 28; Viaene, nr. 216.636 d.d. 1 december 2011, overw. 6; Meulenbergs, nr. 218.063 d.d. 16 februari 2012, overw 15; Huibrechts, nr. 230.498 d.d. 12 maart 2015, overw. 23.2).

4.3.4.2. Met dat uitgangspunt voor ogen houdt de Kamer van beroep in dit geval rekening met volgende gegevens: Het bevoegd tuchtorgaan is de raad van bestuur; het is de kennisneming door dit orgaan dat de verjaringstermijn doet lopen. Aangenomen dat, bij uitbreiding, de kennisneming door de Algemeen Directeur -hij is immers de tussenpersoon tussen de schooldirecties en de raad van bestuur- kan gelden als kennisneming door de raad van bestuur, komen we bij het gesprek van 11 maart 2020 en rijst de vraag of dat gesprek de vereiste bewijskrachtige gegevens bevat om een redelijk handelend persoon tot het opstarten van een tuchtzaak te brengen.

De Kamer van beroep is van oordeel dat dit niet het geval is, inzonderheid omdat op dat ogenblik enkel sprake was van de oncollegiale en niet-constructieve houding van de verzoekster, hetgeen in de regel tot het functioneren behoort. Voor de afweging van de vraag of wat besproken werd niet louter het functioneren betrof maar als een deontologische tekortkoming kon worden opgevat, heeft de Algemeen Directeur de Onderzoeksceel GO! ingeschakeld en haar verslag afgewacht, hetgeen een redelijke beslissing was.

4.3.5. De onderzoeksceel heeft haar verslag neergelegd op 24 september 2020. Op dat ogenblik was de Algemeen Directeur voldoende voorgelicht om stelling te

nemen m.b.t. het opstarten van een tuchtvordering. Die kennisneming situeert zich binnen de zes maand voor die opstart.

Artikel 19 van het besluit van 22 mei 1991 is niet geschonden.

4.4. De verzoekster betwist de tenlasteleggingen. In het algemeen omdat de onderzoekers zelf stellen dat er soms meerdere versies van de feiten worden gegeven die hun grondslag vinden in de verziekte sfeer onder het personeel en omdat de raad van bestuur niet aanduidt waarom hij, in weerwil van haar verweer, een bepaalde versie aanhoudt. In het bijzonder ten aanzien van elke tenlastelegging: a) er wordt niet uiteengezet wat onder een “niet collegiale houding” wordt verstaan en waar en wanneer zij daar concreet blijk van gegeven heeft; de moeilijke relaties met collega’s kunnen haar niet als tuchtfeit ten laste gelegd worden, b) haar houding tijdens de vergadering over verbindend communiceren was terughoudend maar niet onconstructief en ongeïnteresseerd -getuige twee deelnemers-, haar houding ivm stagebegeleiding en vergaderingen werd opgelost middels e-mailverkeer ofwel was zij verontschuldigd en de samenwerking met collega’s tijdens het schooljaar 2018-2019 in Leuven was moeilijk maar is daarom nog geen tuchtfeit; c) het ondermijnen van het gezag van leidinggevendenden is uit de lucht gegrepen; d) het mengen in discussies met ondermijning van het werk van collega’s is niet juist (zij kreeg nooit een opmerking) en is een interpretatie van de betrokken collega’s; e) de houding van de verzoekster op 17 februari 2020 m.b.t. de instructie van de schooldirecteur is geen weigering van een bevel.

De verzoekster betwist ook het tuchtrechtelijk karakter van de feiten die haar ten laste gelegd worden: omgang met collega’s is een probleem van evaluatie en niet van tucht en een ‘vergissing’ of een ‘houding’, waarbij geen sprake is van schuld en die te herleiden is tot organisatorische problemen, is geen tuchtfeit.

4.5. De verwerende partij verwijst, wat het bewijs van de tuchtfeiten betreft, in essentie naar de “analyses” uit het onderzoeksverslag. Wat de kwalificatie als tuchtinbreuk betreft, stelt zij dat “het gedrag van de verzoekster desruptief voor de werking van de dienst is en bestendigt een vertroebelde relatie binnen het

schoolteam”. Zij voegt daaraan toe dat de verzoekster zelf verwijst naar personeelsoverleg en initiatieven rond communiceren maar dat, in dat kader, haar opstelling niet meer als een “vergissing” of een “houding” gekwalificeerd kan worden maar als een “moedwillige inbreuk op de ambtsplichten”.

4.6.1. De raad van bestuur verwijt aan de verzoekster “het stellen van niet-collegiaal, niet-constructief en gezagsondermijnd gedrag vanuit een negatieve, zelfs destructieve instelling” waardoor zij “de goede werking van de school” in gedrang gebracht heeft door “het verzieken van de werksfeer”. Dat gedrag wordt bewezen met verwijzing naar vijf rubrieken, elk onderbouwd door concreet toetsbare feiten.

4.6.2.1. Aan de verzoekster wordt aldus een negatieve houding in de uitoefening van haar functie verweten. Is dit in beginsel een aspect van het functioneren, dan is het toch niet uitgesloten dat het verwordt tot een tuchtrechtelijk vergrijp. Met name wanneer blijkt dat de betrokkene, ondanks duidelijke afspraken, blijft volharden.

4.6.2.2. Uit de verklaringen van de verzoekster en van schooldirecteur ...aan de Onderzoeksceel GO! –door de verzoekster bevestigd tijdens de hoorzitting voor de Kamer van beroep- blijkt dat beiden een onderhoud hebben gehad over de houding van de verzoekster. De verzoekster betwist niet dat dit onderhoud plaats vond op 7 november 2019 en dat de directeur “haar met aandrang gevraagd heeft waarom ze zich zo negatief opstelt (zoals vorig jaar in Leuven)” en dat hij “informele afspraken met haar gemaakt heeft”, meer bepaald haar gevraagd “om haar invloed aan te wenden op een positieve manier, ...om te aanvaarden dat niet iedereen mee is met haar ideeën”.

Het gesprek was onmiskenbaar gericht op het teweegbrengen van een kentering in de houding van de verzoekster. Op grond van de vaststelling dat de verzoekster vervolgens haar eerdere houding gestand deed mocht het bestuur nadien besluiten dat een tuchtprocedure gepast was.

4.7. Het bewijs van niet-collegiaal, niet-constructief, gezagsondermijnd en zelfs destructief gedrag van de verzoekster vindt de raad van bestuur in vijf

rubrieken, die overgenomen werden uit de analyse van de problematiek door de Onderzoeksceel GO! (pag. 60 verslag). De Onderzoeksceel schuift die elementen naar voren als “pertinente vaststellingen”, die kunnen gemaakt worden “niettegenstaande de context en de soms ook tegenstrijdige verklaringen”. Met andere woorden, de onderzoeksceel heeft rekening gehouden met soms afwijkende verklaringen maar heeft die in hun context geplaatst. De verzoekster betwist niet het verslag van onderzoek een correcte weergave is van de verklaringen die de ondervraagden hebben afgelegd.

4.8. De Kamer van beroep stelt zich vragen bij het in aanmerking nemen van twee feitelijke gegevens: a) het niet-constructief opstellen tijdens de vergadering over verbindend communiceren en b) het niet-naleven van de instructie d.d. 17 februari 2020 van directeur ... om de school te verlaten. Wat eerst vermeld feit betreft maakt de verwerende partij niet duidelijk wat zij van de verzoekster verlangde -dus wat zij verstaat onder “niet-constructief” handelen. Gewis blijkt dat de verzoekster zich vooraf kritisch opstelde -getuige de whatsapp-communicatie- en dat zij de vergadering lijdzaam -“afwachtend”- bijwoonde, maar op grond daarvan haar opstelling als een deontologische fout gaan bestempelen gaat de Kamer van beroep te ver. Wat het tweede vermeld feit betreft kan de Kamer van beroep de uiteenzetting van de verzoekster volgen waar zij stelt dat zij, na van de directeur mondeling het bevel gekregen te hebben de school te verlaten, in de war was en op school een gesprek met een collega heeft aangeknoopt. Bij gebrek aan geschreven neerslag van het bevel kan niet uitgemaakt worden wat en in welke bewoordingen de directeur aan de verzoekster heeft “opgedragen” en het is niet onredelijk dat de verzoekster, die verward kan geweest zijn door een onaangenaam gesprek met de directeur, de opdracht om de school te verlaten mogelijks niet goed begrepen heeft. Ook dit feitelijk gegeven wordt niet verder in de tuchtzaak betrokken.

4.9. De Kamer van beroep valt met betrekking tot het bewijs van de overige elementen die de tenlasteleggingen onderbouwen de raad van bestuur bij. De feiten die uit het verslag van onderzoek blijken, zijn zeer concreet en wel degelijk in tijd en ruimte gesitueerd. Verwezen wordt aldus naar de pagina’s 20 tot 59 van het verslag van onderzoek, waarin elk van de door de raad van bestuur aangehouden feiten worden omschreven en beoordeeld. De verzoekster heeft er zich kunnen tegen

verweren en heeft dat ook gedaan. De omstandigheid dat er in de school een verziekte sfeer zou bestaan en dat bepaalde getuigenissen deswegens gekleurd kunnen zijn, kan op zich en in het algemeen geen reden zijn om de bewijselementen die met betrekking tot concrete feiten voorliggen te negeren.

4.10. Ook wat betreft het tuchtrechtelijk karakter van de ten laste gelegde feiten valt de Kamer van beroep de raad van bestuur bij: de in aanmerking genomen feiten vormen de illustratie van een houding die de verzoekster heeft aangenomen en die de raad van bestuur omschrijft als: “geen eenmalige uitschuivers of geïsoleerde incidenten, maar wel aanhoudend negatief en destructief gedrag dat de raad van bestuur in eer en geweten als een ernstige tuchtinbreuk meent te moeten kwalificeren. Het is die handelwijze van mevrouw ... die de rode draad vormt in dit dossier.”

Aangezien de verzoekster er in november 2019 van verwittigd was dat van haar een positievere instelling werd verwacht, kon de raad van bestuur nadien, op het ogenblik dat nieuwe feiten aan het licht kwamen, de houding van de verzoekster als een deontologische tekortkoming beschouwen.

4.11. De strafmaat.

4.12.1. De raad van bestuur heeft de verzoekster gestraft met een schorsing van acht maanden. Hij hield rekening met het feit dat de verzoekster -wiens “intrinsieke pedagogische kwaliteiten niet worden betwist”- vóór januari 2020 nooit werd aangesproken op haar gedrag, dat zij een blanco tuchtregister had en dat zij sinds het instellen van de tuchtprocedure signalen gaf dat zij haar negatieve houding uit het verleden achter zich wou laten. Hij wenste de verzoekster “een bezinningsperiode” op te leggen met de verwachting dat zij zich nadien “zal inschakelen in het project zoals dat door de school vooropgesteld wordt en dit mee op een positieve en collegiale wijze zal uitdragen”.

4.12.2. De Kamer van beroep onderschrijft volledig de doelstelling die de raad van bestuur met het opleggen van een tuchtstraf wenste te bereiken. Zij heeft vooral oog voor het feit enerzijds dat de raad van bestuur in de actuele houding van de

verzoekster positieve elementen herkent en anderzijds dat uit het onderzoeksverslag toch ook blijkt dat er geruime tijd problemen bestaan binnen het personeelsbestand waaromtrent het schoolbestuur geen remediërende initiatieven genomen heeft.

4.12.3. Een en ander brengt de Kamer van beroep tot de conclusie dat een afhouding van wedde voor 20% tot eind juni 2020 een billijke straf is voor de bewezen tuchtinbreuken. Die straf, die tastbare gevolgen heeft, zal toelaten haar functie voort uit te oefenen en op korte termijn aan het bestuur duidelijk te maken dat zij in staat is om met een positieve ingesteldheid en collegialiteit haar functie te vervullen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 23 februari 2021;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtfeiten bewezen zijn met unanimititeit voor;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtstraf “afhouding van wedde voor 20% tot 30 juni 2021” opgelegd wordt met unanimititeit voor.

Enig artikel

De beslissing van 27 oktober 2020 van de Raad van Bestuur van de scholengroep ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf ‘schorsing voor acht maanden’ van mevrouw ... wordt vervangen door de tuchtstraf ‘afhouding van wedde voor 20% tot 30 juni 2021’.

Aldus uitgesproken te Brussel op 23 februari 2021.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, mevrouw L. VANDECAN en mevrouw P. DEVIS
vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren D. DIETRICH, G. ACHTEN en A. VANDROMME, vertegenwoordigers
van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A. VANDENDRIESSCHE